

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola CC. Ioannis Papae VIII. Ad Clericos Constantinopolitanos. Eiusdem
argumenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

humanæ legis experte barbaro non improbare non possis; totque falsitates admixtas literis non priuati alicuius & ignoti hominis, sed ab apostolica sede ex episcoporum Concilio datis; nec ad vilem aliquem terræ filium, sed ad ipsum orientis imperatorem, nec otiose velleuiter de rebus nullius momenti conscriptis, sed quæ maximi omnium ponderis essent; vt merito tanti auctorem sceleris improbare, & execrari, ipsumque facinus abominari, atque horrere tamquam funestum aliquid ab imis inferis proditum a principe tenebrarum per filium tenebrarum nomine tenus lucis angelum mentientem Photium, omnino debeas.

EPISTOLA CC.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CLERICOS CONSTANTINOPOLITANOS.

Eiusdem argumenti.

*Reuerendissimis & sanctissimis omnibus episcopis, & confratribus
ecclesiæ Constantinopolitanæ sedem respicientibus,
seu tribus alijs principalibus ecclesijs
Hierosolymitanæ.*

QVORVMDAM sane vestrum fratres carissimi scripta suscipientes, vnanimitatem, atque consensum in parte Photii in eis plene reperimus, indeque obnixè optantes, vt quod particulariter hæctenus, hoc canonicè semper, & generaliter, atque secundum ea, quæ sunt Christi Iesu, & non quæ vestra, pia animi deuotione, id ipsum, vt non sit in vobis schisma, sapiatis quarere, pulsare, & inuenire; nos autem moderatione sedis apostolicæ, si cut diuisa contentione, atque dolemus scissâ errore, ita gaudemus in vinculo pacis, ac caritatis compagine soliditatis fraternitatem vestram sine intermissione inuiolate persistere, iuxta Apostolû, idem sapite, & Deus pacis erit vobiscum. Quod vero sollicita intentione vestra petit dilectio, vt auctoritate beati apostoli principis apostolorum Petri, vobis Photium patriarcham in regia vrbe Constantinopolitana fore consentiamus, illud animo luce clarius retinetis, quod in euangelio primo pastori Dominus ait: *Ego pro te rogavi Petre, vt non deficiat fides tua; & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.* His hortatibus succensi, imo potius corroborati, in quantum sine graui offensione valemus auxilium ferre, tam cunctis Domini sacerdotibus, quam vniuerso in

1. Cor. 13.

Luc. 22.

orbe terrarum Christiano populo, nunquam desinimus, sequentes prædecessorum exempla, de quibus sanctæ memoriæ Hadriani papæ in Tarasii nuperrime regiæ vrbis patriarchæ confirmatione, hæc interim ponimus verba. inter reliqua inquit: Ipse enim Tarasius regiæ vrbis patriarcha misit nobis synodicam priscam amplectēs consuetudinem, quam suscipientes, & liquidius indagantes, & tam de fassione rectæ fidei eius, quam dogmatum sanctarum sex Synodorum, & venerandarum imaginum ouantes, nimis iterum conturbati, ac contristati sumus, quia ex laicorum ordine, & imperialibus obsequiis deputatus, repente in patriarchatus culmen electus est, & * apocaligus contra sanctorum Canonum censuram factus est patriarcha. Et quod dicere pudet, & graue tacere est, qui regendi adhuc, & docendi, sunt doctores, nec erubescunt videri, nec metuunt, ducatumque animarum impudenter assumunt, quibus via omnis ignota doctoris est, quo vel ipsi gradiantur, ignari sunt. Quod quam prauum, quamve sit temerarium, sæculari ordine, & disciplina monstratur: nam dum dux exercitus non nisi labore & sollicitudine expertus eligitur, quales animarum duces esse possunt, qui in episcopatus culmen immatura cupiunt festinatione conscendere? Huius saltem rei comparatione considerent, & aggredi repente inexpertos labores abstineant; quippe qui non didicerint quod doceant. Vnde canonica instituit censura nequaquam ex laico ad sacerdotium repente transire. Et nisi per eius fidelem concursum pro sanctarum imaginum erectione eius consecrationi assensum omnimodo tribuere nequiuimus. Porro & nos ac vos fratres carissimi, lege constringimur, vt si deinceps apud cunctam ecclesiam, quæ in vobis est, a paternis regulis per similem prauaricationem nunquam spondeatis delinquere, id est, ne neophytum repente ad honorem ascendere *. Et si parochiam Bulgaræ gentis, quæ Deo auctore beati Petri apostoli intercessionem, atque decessorum nostrorum labore, ad Christum conuersa est, subducta quam ibi fecistis illicitam ordinatione, reddideritis; & abiectos quosque fratres, ac discordantes vestro labore * studio cum prædicto Photio quem patriarcham in regia vrbe desideratis habere, aliisque piis operibus offensionem, quam coram Deo,

In epistola
Hadriani
I. ad Con-
stantinum,
& Irenen
imperato-
res.

* In epi-
stola Ha-
driani est
a caliga
militari.

* aliquid
desit.

* f. desit
reconci-
liaueritis.

& sanctis Canonibus contraxistis in hac parte, recompensaueritis. Venerabilem fratrem Photium coram Synodo misericordiam quærendo, & patriarchatus honore fungi volumus, & nostræ communionis, imo & beatorum apostolorum, seu omnis ecclesiæ fore, Domini miseratione, participem. Hoc exemplo roborati maxime, quo egregius prædecessor noster Innocentius sanctissimus papa Photinum restaurare dignatur, dicens: Veniam nunc ad maximum quasi quoddam thema, Photinum; & inter alia. Quia res ad salutem rediit veniæ, hunc in tantum vobis annitentibus, post condemnationem more apostolico subrogamus, tantisque vestris assertionibus, vobisque tam bonis, tam caris non dare consensum, omnibus duris rebus durius arbitramur. Pro vestra ergo approbatione fratres carissimi, & sententia, ac postulatione episcopum Photinum habetote. Licitum est ita constituere vt deprecamini; & nostram in melius conuersam sententiam, labore vel testimonio vestro, compotes voti suscipite. Solicitos enim vos pro salute libenter admitto: cui manum porrigitis, vobiscum porrigo; cui porrigo, mecum porrigite. Hæc enim est ad Corinthios apostolica declarata benignitas, vt in vno spiritu ductam, ac reductam sententiam boni semper indifferenter sequantur. Data mense Augusto, indictione XII.

Epist. 17.

Missæ per Petrum presbyterum.

NOTA.

* *Epistola CC.] Hanc sicut ceteras recitatas passam esse perditissimi hominis Photii imposturam, patet ex verbis istis: Venerabilem fratrem Photium coram Synodo misericordiam quærendo, & patriarchatus honore fungi. Quæ professionem humilitatis insinuantia superbus & profanus homo plane abrasit, & loco istorum (vt in ceteris fecerat) ista posuit: Photius patriarcha sanctissimus & religiosissimus frater noster, non dedignetur in conspectu Synodi gratiam & studium nostrum, quin potius viscera misericordiæ Romanorum ecclesiæ predicare, quod ab ea sit receptus.*

EPI-